

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 29 marca 2017 r.

Poz. 1914

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIIL.4131.1.40.2017 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 24 marca 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 778 ze zm.),

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miasta Tychy nr XXXI/511/17 z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w południowej części osiedla Wilkowyje w Tychach – etap II (Dz. Urz. Woj. Ślą. z 28 lutego 2017 r., poz. 1277) w części zawartej w:

- § 21 pkt 7 lit. c i pkt 9 lit. c w zakresie słów: „o efektywności energetycznej urządzeń min. 80%”;
- § 3;
- § 24 ust. 2

Uzasadnienie

W dniu 16 lutego 2017 r. Rada Miasta Tychy podjęła uchwałę nr XXXI/511/17 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w południowej części osiedla Wilkowyje w Tychach – etap II.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, Wojewoda Śląski w dniu 22 lutego 2017 r., otrzymał dokumentację prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia przedmiotowego miejscowego planu oraz uchwałę nr XXXI/511/17 celem zbadania jej zgodności z prawem.

W dniu 17 marca 2017 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze, mające na celu zbadanie legalności uchwały.

W trakcie prowadzonego postępowania organ nadzoru stwierdził, że uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem przepisów prawa w poniższym zakresie.

W § 21 pkt 7 badanej uchwały Rada Miasta Tychy wśród zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej w zakresie zaopatrzenia w ciepło dopuściła dostawy z:

- a) odnawialnych źródeł energii,
- b) urządzeń zapewniających dostawę ciepła w kogeneracji,
- c) indywidualnych źródeł ciepła o efektywności energetycznej urządzeń min. 80%
- d) zdalaczynnej sieci ciepłowniczej zlokalizowanej poza obszarem planu.

Natomiast w § 21 pkt 9 badanej uchwały w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną dopuszczono dostawę z:

a) sieci elektroenergetycznej, w tym z linii elektroenergetycznych: wysokiego napięcia, średniego napięcia lub niskiego napięcia, oznaczonych na mapie zasadniczej

b) odnawialnych źródeł energii,

c) urządzeń zapewniających dostawę energii elektrycznej w kogeneracji o efektywności energetycznej urządzeń min 80%,

- podczas gdy art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 672 ze zm.) stanowi, że *Sejmik województwa może, w drodze uchwały, w celu zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi lub na środowisko, wprowadzić ograniczenia lub zakazy w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.*

Natomiast w art. 96 ust. 6 pkt 3 tejże ustawy określono, że wskazana uchwała sejmiku województwa, między innymi, określa *rodzaje lub jakość paliw dopuszczonych do stosowania lub których stosowanie jest zakazane lub parametry techniczne lub rozwiązania techniczne lub parametry emisji instalacji, w których następuje spalanie paliw, dopuszczonych do stosowania na obszarze określonym w tej uchwale.*

Zatem dopuszczając dostawę ciepła z indywidualnych źródeł ciepła lub urządzeń zapewniających dostawę ciepła i energii elektrycznej w kogeneracji wskazując efektywność energetyczną tych urządzeń, Rada Miasta Tychy naruszyła art. 96 cyt. ustawy Prawo ochrony środowiska, gdyż ustalenia w zakresie eksploatacji instalacji oraz określanie parametrów technicznych, rozwiązań technicznych lub parametrów emisji instalacji należą do kompetencji sejmiku województwa, a nie do kompetencji rady gminy.

Należy zwrócić uwagę, że akty prawa miejscowego mogą być wydawane wyłącznie w ramach obowiązujących przepisów wyższego rzędu i w zakresie upoważnień wyraźnie w nich udzielonych radzie gminy. Akty prawa miejscowego nie mogą regulować materii należących do przepisów wyższego rzędu i nie mogą być sprzeczne z nimi.

Prawnie wadliwymi będą zatem nie tylko te ustalenia planu, które naruszają przepisy prawa, ale także te, które będą wynikiem ewentualnego nadużycia przysługujących gminie uprawnień.

Dodatkowo podkreślić należy, że przepis prawa materialnego powinien możliwie bezpośrednio i wyraźnie wskazywać kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować. Wskazuje na to przepis § 25 ust. 1, w związku z § 143 Zasad Techniki Prawodawczej stanowiących załącznik do *rozporządzenia* Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „*Zasad techniki prawodawczej*” (tekst jednolity Dz. U. 2016 r., poz. 283).

Niedopuszczalnym jest zatem, by przy redagowaniu norm prawa miejscowego wprowadzać regulacje, które nie są czytelne dla odbiorcy tego aktu.

Naruszenie powyższych przepisów przejawia się w § 3 w błędnym przywołaniu numeru uchwały zmieniającej uchwałę Nr 0150/XXV/561/08 Rady Miasta Tychy z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w południowej części dzielnicy Wilkowyje. W badanym akcie prawnym Rada podała numer uchwały zmieniającej Nr 0150/XXXIV/704/13. Należy tymczasem zauważyć, że prawidłowy numer uchwały zmieniającej uchwałę inicjującą sporządzenie miejscowego planu to numer XXXIV/704/13.

Natomiast w § 24 ust. 2 uchwały powołano błędnie nazwę Rozporządzenia nr 2/2014 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach z dnia 6 listopada 2014 r. (Dz. Urz. Woj. Ślą. z 14 listopada 2014 r., poz. 5786) wskazując, że jest to rozporządzenie w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych „Las” w Tychach, a tymczasem wskazane rozporządzenie nie ustanawiało strefy ochronnej ujęcia wód, a jedynie zmieniało Rozporządzenia nr 2/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach z dnia 27 sierpnia 2013 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych „Las” w Tychach (Dz. Urz. Woj. Ślą. z 27 sierpnia 2013 r., poz. 5342). Należy również zwrócić uwagę, że błędnie podano jednostkę redakcyjną, w której zmieniono obowiązujące na terenie strefy pośredniej zakazy podając, że znajdują się one w § 4 rozporządzenia nr 2/2014. Tymczasem to w § 1 powołanego w uchwale Rady Miasta rozporządzenia, wskazano między innymi nowe brzmienie § 4 Rozporządzenia nr 2/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach z dnia

27 sierpnia 2013 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych „Las” w Tychach, który dotyczy zakazów obowiązujących na terenie ochrony pośredniej ujęcia wody.

Ustalenia w tekście planu przywołujące niewłaściwe przepisy mogą spowodować problemy z interpretacją przepisów miejscowego planu.

Podsumowując należy zaznaczyć, że w myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym* wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

Ponadto przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu wymienionych naruszeń, uchwała Rady Miasta Tychy z dnia 16 lutego 2017 r. nr XXXI/511/17 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w południowej części osiedla Wilkowyje w Tychach – etap II, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia Radzie Miasta Tychy rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Otrzymuje:

Rada Miasta Tychy